

ЗБОРНИК РЕЗИМЕА
СТРУЧНО-НАУЧНИ СЕМИНАР СА
МЕЂУНАРОДНИМ УЧЕШЋЕМ

ДАНИ ДЕФЕКТОЛОГА СРБИЈЕ
БЕОГРАД, 11-14. ФЕБРУАР 2016.

**ДАНИ ДЕФЕКТОЛОГА СРБИЈЕ
БЕОГРАД, 11-14. ФЕБРУАР 2016.**

Издавач

Друштво дефектолога Србије, Београд

За издавача

Синиша Ранковић

Организатори

Друштво дефектолога Србије
Универзитет у Београду – Факултет за специјалну едукацију и
рехабилитацију

Програмски одбор

проф. др Снежана Николић, председник
проф. др Миле Вуковић
проф. др Нирвана Пиштољевић
проф. др Гордана Николић
доц. др Горан Јованић
доц. др Наташа Драгашевић Мишковић
др Срећко Потих
др Александра Ђурић-Здравковић
др Снежана Илић
мр Златко Буквић

Организациони одбор

Синиша Ранковић, председник
Маријана Тарановић Тодоровић, генерални секретар
Драган Роловић
Марина Видојевић
Милован Марковић
Данијела Костић
др Срећко Потих

Рецензенти

проф. др Миле Вуковић
доц. др Горан Јованић
др Александра Ђурић-Здравковић
др Снежана Илић

Уредник

др Срећко Потих

Технички уредник

Биљана Красић

Припрема и штампа

БИГ штампа

Тираж 450

ISBN 978-86-84765-48-4

САДРЖАЈ

Програм рада	5
ПЛЕНАРНИ ДЕО	21
СОЦИЈАЛНА ЗАШТИТА И ПРЕВЕНЦИЈА	27
ЕДУКАЦИЈА	73
ЗДРАВСТВО И РЕХАБИЛИТАЦИЈА	147
ПОСТЕР ПРЕЗЕНТАЦИЈЕ	195
ИНДЕКС АУТОРА	215

МОДЕЛИ ПРУЖАЊА ПОДРШКЕ ДЕЦИ СА СМЕТЊАМА У РАЗВОЈУ¹

Бранислав Бројчин

Универзитет у Београду – Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију, Србија

Промене у образовању ученика са сметњама у развоју и заокрет у правцу инклузивног образовања наметнуле су и промене које се тичу модела пружања подршке овим ученицима. Ове промене се одражавају и кроз померање доминантне парадигме од медицинског, ка социјалном моделу ометености. Најшире, може се говорити о директном и индиректном пружању подршке. Специјална едукација више није синоним за издвајање детета из редовног разреда, већ се посматра као програм који се може спроводити у различитим образовним окружењима. Из визиуре континуума обазовних смештаја, најчешће се говори о подршци која се пружа унутар редовног одељења (консултативни и колаборативни модели), потом о моделима пружања подршке у ресурсним собама, специјалним одељењима, специјалним школама, кућама, болницама, институцијама и другим окружењима. Промене модела пружања подршке ученицима са сметњама у развоју довеле су и до промена у позицији специјалних едукатора, поред традиционалних улога у специјалним школама и специјалним одељењима, они се ангажују и у редовним школама, било као део стално запосленог особља, било као патронажни специјални едукатори који пружају подршку ученицима са сметњама у развоју у неколико школа на одређеној територији. У овом контексту треба посматрати и тенденцију трансформације специјалних школа у ресурсне центре који преузимају нове улоге и активности. Поред поменутих, јављају се и тежње ка развоју иновативних модела подршке попут трансенвиromенталног програмирања које има за циљ да кроз координиране напоре редовног наставника и специјалног едукатора обезбеди реинтеграцију ученика и постепени прелазак из ексклузивног у инклузивно образовање.

Кључне речи: модели подршке, деца са сметњама у развоју, специјална едукација, инклузија

¹ Чланак представља резултат рада на пројекту „Социјална партиципација особа са интелектуалном ометеношћу”, број 179017 (2011-2014), чију реализацију финансира Министарство просвете и науке Републике Србије.